

der forstaaer det. I det hele har hver sine Chancer, som maa udnyttes, og det er ikke urimeligt. Socialdemokratiets ærede Ordførers Chance var i Stedet for at blive en almindelig Arbejder at skabe sig en Profession ved at ophidse Samfundets Arbejdere imod Samfundet, og han har udnyttet denne Chance meget dygtigt, meget fortræffeligt, og er naaet til et forholdvis højt Standpunkt efter sine Evner. Det er ikke noget at misunde andre at have udnyttet de Chancer, som Tilværelsen kaster i deres Skød. Som sagt, enhver tager sin Chance.

Skade var det, at den ærede Indenrigsminister trods sin Tales Længde aldeles ikke fik Tid til at komme ind paa at besvare den Række af Spørgsmaal, som blev stillet af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), nemlig hvorledes han mere i det enkelte havde tænkt sig denne Fragtregulering, og ogsaa, hvorledes han mere i det enkelte havde tænkt sig at anvende Pengene i den Fond, han ønskede at faa dannet til sin Disposition. Der blev f. Eks. ogsaa spurgt om, hvorvidt nogle af disse Penge skulde bruges til Dækning af det mulige Tab paa Regeringens store Kornkøb. Det vilde i øvrigt være i høj Grad interessant ved denne Lejlighed at erfare lidt om disse Kornkøb, om den berømte sibiriske Rug. Det var allerede genialt at købe Rug i Sibirien. Man kunde nemlig forudse, at man kun temmelig vanskeligt kunde faa den derfra hertil, da den russiske Regering under Krigen vilde have meget andet at bruge sine meget faa og stærkt belastede Jernbaner og sit Jernbanemateriel til end til at køre Rug til os. Det var endog en højst risikabel Sag, da man vel kunde have forudset, hvis man havde haft Raadgivere, der forstod sig paa den Ting, at man stod overfor en stærkt synkende Rubelkurs. Nuvel, alt dette er naturligvis til Trods for disse Mangler klarer paa en eller anden overlegen Maade ved denne Regerings besynderligt fortræffelige Regeringskunst, men derom ønsker vi at erfare noget, saa vi atter kunde glæde os over den fortræffelige Regering, vi har, glæde os over, hvordan vi trygt kan lægge hele Erhvervslivet i dens Hænder, hvad den saa meget ønsker.

Jeg ønsker til sidst at sige nogle Ord

om Venstres Stilling til denne Sag. Jeg maa da begynde med at sige, at det har virket som en Skuffelse i vide Kredse, naar den ærede Ordfører (N. Neergaard), saa vidt jeg da forstod ham, godkendte i Princippet en saadan Særbeskatning af et enkelt Erhverv. Lad mig først i Almindelighed sige, at dette synes mig ogsaa for Venstre at være saa sin egen Sag, thi det er, saaledes som jeg har paavist, at stille sig paa det socialistiske Princip, og skulde noget Parti være en naturligere Arvtager efter Liberalismen end netop Venstre? Det maa dog være en højst naturlig Op-gave netop for dette Parti at holde igen overfor alle socialistiske Eksperimenter. Hvad nu specielt dette Erhverv angaar, som man har udset sig, maa jeg fremhæve, at Skibsfartens Indtægter kun for en ringe Del fordyrer det danske Forbrug, og den egentlige Motivering af, at man skulde lægge en Særskat paa Skibsfarten, skulde netop være den, at det skulde være ligesom en Slags Straf, fordi den uforholdsmæssigt fordyrede det danske Forbrug. Det er naturligvis vanskeligt, jeg kunde fristes til at sige umuligt, talmæssigt at opgøre, hvor stor en Kvotadel af Skibsfartens Indtægter der fremkommer paa en saadan Maade, at derved det danske Forbrug af Fragtgods fordyres. Men saa meget ved vi alle, og det er der allerede peget paa under den foregaaende Debat, at der aldeles ikke kan være Tale om, at den Indtægt, som indsejles ved Fragter fra fremmede Havne til fremmede Havne, i saa Henseende kommer i Betragtning, og da vel heller ikke den, der fremkommer ved at føre danske Varer eller andre Varer fra danske Havne til fremmede Havne, idet disse Varer for en væsentlig Del er solgte f. o. b. Saa kommer endelig den Del af Skibsfarten, der fører Gods fra fremmede Havne til danske Havne til dansk Forbrug. Jeg siger udtrykkelig: til dansk Forbrug, thi for saa vidt en Del af Godset transiteres, kommer for denne Dels Vedkommende Udgiften til gaa over paa Udlandet. Nu er det tilstrækkelig oplyst, at en meget betydelig Del af denne sidste Skibsfart ikke er dansk, og skulde man altsaa ramme den, maatte man i Grunden konsekvent lægge en Skat paa den indkommende Tonnage, eller med andre Ord en Skat, som ogsaa ramte frem-